

عنوان مقاله:

بررسی و تبیین سازماندهی انتظام فضایی در معماری خانه های سنتی (نمونه موردی: خانه تیزنو دزفول)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات جغرافیا، عمران و مدیریت شهری، دوره 2، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

حامد حیاتی - گروه معماری، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران.

وفا صفرپور بهبهانی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اهواز، گروه معماری، اهواز، ایران.

خلاصه مقاله:

هنرمندان گذشته ما میدانستند که از «چه چیز»، «چه مقدار» و «در کجا» استفاده کنند و بدینسان تداوم فرهنگ معماری حفظ میشد. اصلی ترین شاخص که براساس آن میتوان به بسط مفهوم خانه پرداخت، فضا است. شیوه بهره مندی از فضا در معماری ایرانی، شیوه درونگرایانه بوده است و سازماندهی فضا در خانه های سنتی، ارتباط چند جانبه فضا با یکدیگر است، هیچ فضایی در این خانه ها در خود تمام شده و مسدود نیست، هرفضایی در عین استقلال کامل، امکان ترکیب با پیرامون خود را دارد. در این مقاله ابتدا تعریفی از سازماندهی فضایی در خانه های سنتی شده است و سپس نمونه ای از خانه های سنتی به نام خانه تیزنو دزفول مورد مطالعه قرار گرفته است. و نتیجه حاصل از این بررسی نشان میدهد که در طراحی خانه های سنتی ایران معمار آشنایی کامل با نحوه ساماندهی و سازماندهی فضاها با یکدیگر براساس باورهای فرهنگی و دینی داشته است

کلمات کلیدی:

سازماندهی فضایی، سلسله مراتب، معماری ایرانی، ارتباط فضایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/542655>

